

Шчучынскаму раёну — 80 гадоў

Як трэба ствараць прывабныя ўмовы для інвестара

Шчучынскі раён прызнаны найлепшым раёнам для бізнесу за 2019 год у рэспубліканскім конкурсе канфедэрацыі прадпрыемстваў

У райвыканкаме паведамілі, што ў хуткім часе тут пачне будавацца значнае прыватнае сельскагаспадарчае прадпрыемства. Цяпер вядзецца работа па вызначэнні зямельнага ўчастка. І гэта не адзіны буйны праект, які прыйшоў у раён: не так даўно з'явілася адно з самых магутных у краіне прадпрыемстваў па вытворчасці малочных канцэнтратаў, пачаў дзейнічаць лагістычны цэнтр, летась запушчана буйная фабрыка грыбоў. Пра тое, як вядзецца работа па ўтрыманні інвестараў, гутарым са старшынёй Шчучынскага райвыканкама Аляксеем САДОЎСКІМ.

— **Аляксей Валянцінавіч, які алгарытм узаемадзеяння з бізнесам вызначаны ў раёне? Пэўна, ёсць і свае падыходы ў рабоце з тымі, хто гатовы ўкласці сродкі ў эканоміку рэгіёна?**

— Па-першае, інвестар павінен давярэць рэгіёну. Няма інвестара, які прыходзіць і кажа: вось вам грошы, дайце мне зямлю, я прыйду і пабудую там вытворчасць ці які іншы аб'ект. Пакуль ён усё не падлічыць, не ўбачыць, што тут заробіць, ніводзін інвестар не прыйдзе, гэта не дабрачынныя арганізацыі. Работа з інвестарамі — гэта працэс доўгатэрміновы, які працягваецца не месяц, не два і нават не год. Сёння мы робім тое, што атрымае вынік праз 2-3 гады.

Па-другое, трэба стварыць такія ўмовы, каб ён мог зарабіць. І калі інвестар убачыць, што будзе мець рэнтабельнасць і прыбытак, ён пачне прыглядацца больш пільна, размова прыме прадметны кі-

рунак. Што, у сваю чаргу, мы можам прапанаваць? У нас ёсць і працоўныя рэсурсы, і падатковыя льготы, ёсць разуменне і дапамога з боку ўлад, дапамога і суправаджэнне першых крокаў гэтага прадпрыемства. Калі гэтага не будзе, інвестар не прыйдзе — гэта адназначна.

— **Шчучынскі раён з'яўляецца прыкладам для многіх раёнаў па вядзенню бізнесу. Пра гэта сведчыць і перамога ў рэспубліканскім конкурсе. Ці складана трымаць такую высокую планку?**

— Раён развіваецца дынамічна. Кожны год з'яўляюцца новыя прадпрыемствы, а гэта рабочыя месцы, зарплата, гэта нашы людзі, якія не едуць за мяжу, а працуюць дома. На гэты год таксама ёсць пэўныя напрацоўкі. У хуткім часе пачне будавацца яшчэ адно значнае прыватнае прадпрыемства. Нам трэба працягваць рабіць тое, што пачалі.

Умовы для інвестараў створаны. Калі з'яўляецца на гарызонце інвестар, на працягу апошніх гадоў мы проста водзім яго за руку. Так працуюць усе службы. Інвестар, які прыходзіць сюды, разумее, што яму не спатрэбіцца бегаць па кабінетах, напрыклад, для афармлення зямельнага ўчастка ці падключэння электраэнергіі. Гэта вырашаецца хутка за сталом перагавораў. Мы нават сумесна з інвестарам вивучаем кваліфікацыю рабочай сілы, калі ідзе гаворка пра высокатэхналагічнае прадпрыемства.

— **Сёння мала хто з кіраўнікоў раёнаў скажа, што ў іх стаіць чарга з інвестараў. І вам, пэўна, таксама трэба дзесьці гэтаму вучыцца. Як ідзе гэты працэс?**

структуру. Тут ёсць над чым працаваць, і гэта нашы планы на будучыню. Распрацоўваем размяшчэнне, пракладваем інжынерныя сеткі... Ну і чалавечы фактар — яго ніхто не адмяняў. Расказваем, чаму выгадна рабіць у нас, а не яшчэ дзе-небудзь, тлумачым, што тут будуць камфортныя ўмовы.

— **Відавочна, што адміністрацыя раёна і адпаведныя службы працуюць як каманда аднадумцаў. Гэта сапраўды так?**

— Можна прыгадаць прыказку, што адзін у полі не воін. Але мала мець проста каманду аднадумцаў — важна, каб гэта была каманда прафесіяналаў. І нават калі нешта мяняецца — спецыялісты ці кіраўніцтва, — усе павінны разумець, што ўзяты курс павінен працягвацца. Безумоўна, яго можна скараціць, але разварочваць карабель нельга. Бо, як правіла,

планы складаюцца на некалькі гадоў наперад.

— **У прыцягненні інвестара важны складнік — працоўныя кадры. Іх дэфіцыт — праблема агульная, асабліва ў раёне. Чула, што ў вас распрацавана праграма па жыллёвай забудове. Што гэта за праект?**

— Ідзе распрацоўка праекта забудовы дамоў сядзібнага тыпу. І ўжо ёсць напрацоўкі. Калі мы зможам укласці ў тыя сродкі, якія выдзяляюцца, праз год маштабы гэтага будаўніцтва будуць значна шырэйшыя. Пакуль у жыллёвым будаўніцтве ёсць пэўныя нестыкоўкі. Банк выдзяляе крэдыт, меншы, чым каштуе кватэра. Не ў кожнай маладой сям'і ёсць багатыя сваякі, каб пакрыць гэту розніцу. Таму ідзём па шляху зніжэння кошту. Як выйсце — дамы сядзібнага тыпу. І для сучасных маладых сем'яў гэта актуальна.

Рынак працы

Спецыялісты для малой радзімы

У Шчучынскім раёне распачаты праект па забеспячэнні ўласнымі кадрамі

Чалавечы патэнцыял важна выкарыстоўваць на той тэрыторыі, дзе чалавек нарадзіўся, лічаць у Шчучынскім раёне. А паколькі працэнт працаздольнага насельніцтва зніжаецца, тут заняліся работай па вырошчванні сваіх кадраў. Да педагогаў і мясцовых улад далучыліся кіраўнікі прадпрыемстваў і гаспадарак. Пра новы аспект кадровай палітыкі раёна гутарым з намеснікам старшыні Шчучынскага райвыканкама, дэпутатам абласнога Савета Аленай ПАСЮТАЙ.

Як расказала Алена Васілеўна, актыўную работу ў гэтым кірунку нядаўна пачалі на буйным горадаўтваральным прадпрыемстве «Праімільк». Ініцыятарам праекта стаў кіраўнік завода Анатоль Бяляўскі. Тут дэфіцыту кадраў няма, але многія спецыялісты ездзяць на работу ажно з Гродна, за 70 кіламетраў. Таму на прадпрыемстве распрацавалі цэлы цыкл тэарэтычных і практычных заняткаў для тых вучняў, якія жадаюць у будучым стаць хімікамі-тэхнолагамі. З імі працуюць спецыялісты завода, яны водзяць вучняў у лабараторыі, знаёмяць з тэхналогіямі вытворчасці сыроваткі, атрымання з яе важнага харчовага кампанента.

Летась такі курс прайшлі больш за 70 вучняў гарадскіх школ 10-11 класаў. Яны нават

здалі адмысловы экзамен, скіраваны ў тым ліку і на вырашэнне праблемных пытанняў вытворчасці. У мінулым годзе адбыўся першы выпуск такога курса, сёлета работа працягваецца. Праўда, ужо з папраўкай на практыку.

— Гэта свайго роду банк даных для кадравага рэзерву ўсяго раёна, не толькі аднаго прадпрыемства, — зазначыла Алена Пасюта. — Галоўнае — каб выбар прафесіі быў свядомы. Ды і дырэктар завода сваім прыкладам паказвае, што і ў маленькім гарадку можна дабіцца добрых вынікаў, наладзіць дабрабыт, прыносіць карысць і стаць паспяховым.

У рамках шырокамаштабнай прафарыянтацыі школьнікі з педагогамі наведваюць прадпрыемствы і гаспадаркі раёна,

дзе знаёмяцца з умовамі працы і побыту. Не апошняе месца займае і ўзровень зарплат. Праўда, скіроўваць будучых работнікаў толькі на гэта не варта, лічыць суразмоўца. Трэба ўлічваць у першую чаргу здольнасці школьнікаў.

Між тым педагогі інфармуюць аб магчымасцях не толькі дзяцей раёна, але і іх бацькоў. Бо далёка не ўсе з іх ведаюць пра мясцовы патэнцыял, асабліва ў сельскай гаспадарцы. Таму і бацькам, і дзецям тлумачаць, што гэта не тая работа, якая была нават 20—30 гадоў таму. Цяпер тут значная доля аўтаматыкі, механізацыі,

сучасных тэхналогій. Тыя ж фермы не маюць паху, які часам палюхае дзяцей.

Да прафарыянтацыйнай работы гатовы далучыцца і ў нацыянальным занаальным інстытуце раслінаводства. Складзены праект, згодна з якім на базе інстытута будуць займацца вучні аграрных класаў.

— Цяпер мы заняліся аграрным сектарам эканомікі, — падкрэсліла Алена Пасюта. — Летась у пяці ўстановах раёна былі адкрыты аграрныя класы, дзе займаюцца 53 вучні. У асноўным гэта школы ў аграгарадках, а таксама адна гарадская. Пераважная большасць вучняў мае сярэдні бал ад 6 да 8. Яны арыентаваны ісці ў прафесію. Напрыклад, вучні з аграгарадка Васілішкі, дзе моцная базавае гаспадарка, мяркуюць паступаць у Гродзенскі аграрны ўніверсітэт, многія — па мэтавым накіраванні. А гэта і стыпендыя, і гарантаванае першае рабочае месца. У многіх вучняў у гаспадарцы працуюць іх бацькі — дзеці бачаць, што тут можна працаваць і мець дастатак.

(Заканчэнне на 10-й стар.)

Творчасць

Сучасныя брэндывы былога палаца

У даўняй рэзідэнцыі князёў Друцкіх-Любецкіх адраділі бальныя вечарыны і адкрылі чайны клуб

Калі пашчасціць, можна пабыць на кадэцкім і афіцэрскім баях, на настаўніцкім ці маладзёжным. З размахам праходзіць навагодні бал, а ёсць яшчэ і баль мецэнатаў. Вечарыны ладзяцца ў залах палаца, які пачаў будавацца ў канцы XIX стагоддзя, а быў завершаны амаль праз тры дзесяцігоддзі. Некалькі гадоў таму будынак пасля татальнай рэканструкцыі засяліла творчая моладзь. Цяпер гэта шматпрофільны цэнтр, дзе займаецца больш за дзве тысячы дзяцей, працуе 200 секцый, студый і гурткоў. А ў студзені, падчас святкавання юбілея раёна, у палацы творчасці ўрачыста адкрылі музей гісторыі краю.

(Заканчэнне на 10-й стар.)

Заняткі з юнымі мастакамі праводзіць педагог Жанна КАРЭЦКАЯ.